

FK.133

Pro Ludiis Thea
& Dramaticis n.
is representand.

II g
500

X186 0724

Ει ο Γεός μή ἐναντίοντο.

DANIELEM SCHOLICO.THEO. NEIROCRITEN,

In ædibus
**NOBILISSIMI & AMPLISSIMI
SENATUS**

Vulgò

Gryhan-Haus

dictis,

Ἐν τῇ ἐνεργείᾳ,

ad diem 6. Maii. M DC XCI.

Horis ab ipsa secunda pomeridianis

Dramate exponendum

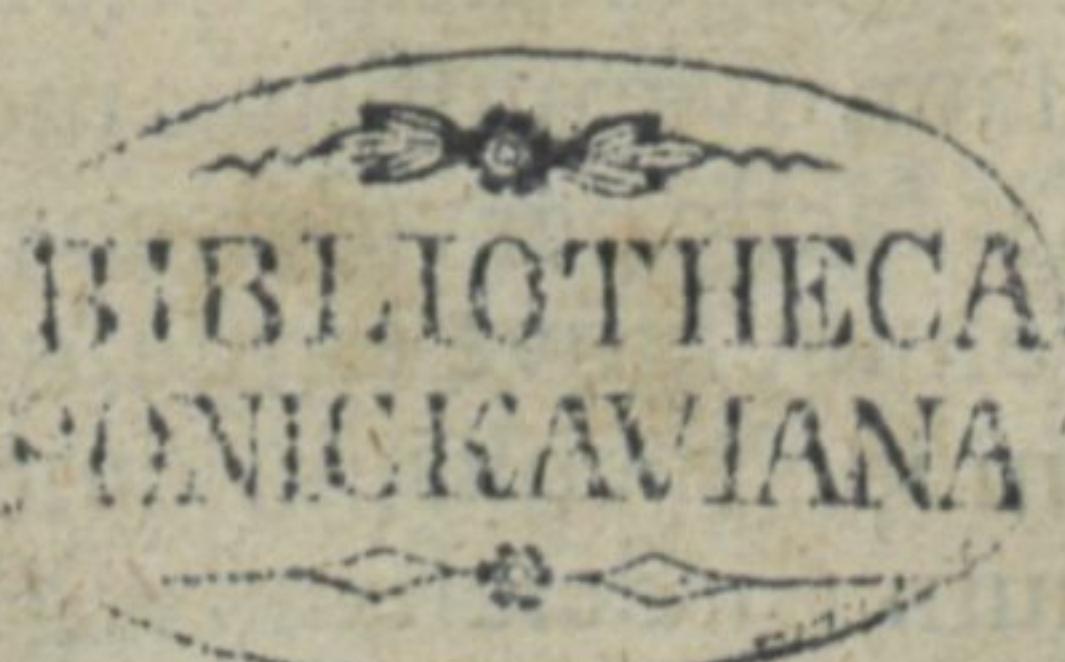
denunciat

Jonas Gelenius, Cruc. Rector.

BASILIUS M.

Οὐ περὶ ἐπίδειξην, ἀλλὰ τὸν (τῆς νεότητος) αἴθελειαν.

DRESDÆ,
Literis Immanuelis Bergenii.

Ravioribus curis aliquando interpo-

nendam esse quietem, animumque severoribus fatigatum studiis honesto otio laxandum, non una tantum & constans, sed & contritissima Sapientum est sententia.

Utenim, dicente alicubi Seneca, (1.) fertilibus agris non est imperandum, cito namque exhaustus illos nunquam intermissa fœcunditas: ita animorum impetus assiduus labor frangit, nasciturque ex assiduitate illius non corporis tantum lassitudo, sed animorum etiam hebetatio quædam & langvor. Contra alterna quiete excitatur alacritas levatur fastidium, quod ex nimia & animi & corporis contentione oriri solet, adeò ut

(1) Detran-
qvill. animi
c. ult.

(2) Papini,
Statius. cōf.
Barth. Adv.

I. 6. f. 1.

(2) Cic. III.
Offic. c. I.

(4) Ep. 36.
(5) lib. 1. E-
pist. 9.

(6) Vid.
præf. Cor-
nelli Nep.

in Vit. Ex-
cellent. Im-
per. conf.

Lamb. in
eundem
locū. Dou-
zā in Plaut.

Explan. p.
4. Pontan.

Annot. in
Progym.

100. lib. I.
(7) Or. pro
Qvint.

(8) Vid.
Conzen.

lib. 3. Pol. c.
13. Dannh.

Hodomor.
Spir. Calv.
Phantas. 6.
P. 1, 02.

(9) l. 6. de
gubernat.

DEI conf.

Dürrii Theol. moral. c. 19. p. 244.

Utenim, dicente alicubi Seneca, (1.) fertilibus agris non est imperandum, cito namque exhaustus illos nunquam intermissa fœcunditas: ita animorum impetus assiduus labor frangit, nasciturque ex assiduitate illius non corporis tantum lassitudo, sed animorum etiam hebetatio quædam & langvor. Contra alterna quiete excitatur alacritas levatur fastidium, quod ex nimia & animi & corporis contentione oriri solet, adeò ut

Vires instigat (Lipsius: instillat) alitque;

Tempestiva quies: major post otia Virtus.

Otii vero nomine non desidiosissimam illam & inertissimam intelligunt ignaviam, quam multi mortales, ventri tantum dediti ac somno, indocti incultique vitam sicut peregrinantes transeunt; sed negotiosum illud & honestum otium, de quo Scipio, ille qui primus Africanus appellatus est, te-

(2) Cic. III. ste Catone, ejus ferè æquivali, dicere solitus est: (3) nunquam minus otiosum Offic. c. I. se esse, quam cum otiosus, nec minus solum, quam cum solus esset. Illud

otium quod Basilius Magnus (4) maximam actionem suam: quod Plinius Secundus (5) otium dulce honestumque ac penè omni negotio pulchrius es-

se dixit: nimimum quando remissa tempora & à publicis negotiis feriata, vel libris veterum ruminandis, vel alteri cuiusdam honestæ rei peragendæ expenduntur, atque ita intervalla negotiorum, non jucundo minus, quam salutari otio dispunguntur. Si quod autem honesti otii genus est, quod non tantum animum hominis jucundissima oblatione perfundat, sed & insignem in omnes vitae partes afferat utilitatem, spectacula sunt, & ludi qui vocantur theatrales, qui non ad publicam tantum lætitiam & exercitatem Virtutis, verum ad privatam quoque recreationem à Sapientissimis Rerum publicarum Rectoribus non permissi solum, sed & instituti sunt. Non equidem sum nescius infame, humile, atque ab honestate remotum fu-

(6) Vid. iffe apud Veteres Romanos rem tractare histrionicam, (6) quare non alii ferme apud eosdem ludiones, quam mancipiorum manipuli, catastarum

præsertim ac venalitorum,

Et quorum titulus per barbara colla pependit,

Cælati medio cum saliere foro.

Ac licet quidam honestiores paulo, tamen non adeò magno in pretio, munera que civilium auctorum expertes fuere; hinc Cicero de Roscio:

(7) Etenim quum artifex ejusmodi sit, ut solus dignus videatur esse, qui in scena spectetur, tum vir ejusmodi est, qui eo non accedat. Neque etiam me

Explan. p. præterit, quantum animi vehementia atque acerbitate in spectacula & ludis 4. Pontan. theatracos inventi fuere sancti & prisci Ecclesiæ Doctores, Tertullianus, Cy-

Annot. in prianus, Lactantius, Augustinus, Chrysostomus & alii, (8) Quid? quod Sal-

Progym. vianus gravissimus Massiliensem Presbyter eò effruerit ardoris, ut scribere-

100. lib. I. re non dubitarit: (9) Diabolus in spectaculis est ac pompis suis, ac per hoc cum redimus ad spectaculum, relinquit fidem Christi. Verum enim verò

(7) Or. pro ut ὑπερ περιπτερον οὐνημως agamus, si quis sollicitius & inquisitius cum animo

(8) Vid. suo reputaverit causam, quae piissimos mortalium ad detestationem specta-

lib. 3. Pol. c. culorum induxit, is facile pavidet, eos gravissimo hoc succensos zelo, ni-

13. Dannh. hil aliud cogitasse, voluisse atque egisse, quam ut novella Christi germina à Hodomor. fœdissimis gentilium spectaculis, in quibus turpissima flagitia idolatriæ, Spir. Calv. scortationis, incestuum (ut detestandas gladiotorum, mirmillonum, bestiariorum, threcum, meridianorum, retiariorum, pegmarium lanienas silencio prætervehar,) oculis hominum subjicebantur, arcerent quam longissime.

(9) l. 6. de gubernat. Nec dispar fortasse priscis Romanis, morum censoribus gravissimis, causa fuit

fuit ut histriorum familias inter postremissimos mortalium ordinarent. Et enim veterum dramatum argumenta qvæ fuerint si perpendimus, justissimo illorum eos id fecisse fatebimur; impura nimirum, nugatoria, futilia & pertractatè facta. Ipsi versus qvibus expressa, spurcidici, ut primarius scenæ hujus artifex Plautus inquit, & immemorabiles. Ibi perjurus leno, mere-trix mala, parasitus edax, Sycophanta impudens spectabatur: (10) qvæ agendo exprimere atq; vivis qvæ adumbrare coloribus, nemini sane honesto, sed scurris maleferiatis, aut circulatoribus, hujusq; furfuris balatronibus & gumiis convenit. Nobis qvum nihil sit cum Circensi insania, cum impudicitia theatri, atrocitate arenæ, xysti impudentia; nostra præterea dramata, non alias fermè, qvam illustres ac graves historias ac freqventer ex sacris Pontani desumptas literis repræsentant, neminem sane cum rigidis Calvini asseclis Progymn. Riveto, (11) Amesio, (12) aliisq; tam fimbriatæ frontis ingeniiq; asperi & infestivi fore arbitror, qvi ea è societate Christiana tanquam feralia piacula, proscribenda existimabit. Quid enim id genus dramata aliud sunt, qvam specula lucidissima, in qvibus non tantum providentiæ divinæ in gubernatione actionum humanarum mirandam dispositionem, sed & varia hominum ingenia, mores, actiones, fortunas, consilia eorumque eventus contueri, atq; inde sibi qvod imiteris capere, inde qvod fœdum inceptu, fœdum exitu vitare licet. Velut nervosè acutissimus Dannhauerus: (13) *Est paucis, inquit,* (13) Hodom ut omnia complectar drama scenicum, historia viva, speculum vitæ, eos ingenii, morum lima, παρόντων ιδεα, illecebra virtutum, μορμολύκειον vitiorum, παρόντων suscitabulum. Jam qvanta ludorum theatralium in ludis literariis sit necessitas, qvanta utilitas Viri doctrina & judicio clarissimi, qvi Scholas aut novas constituere, aut constitutas jam legum cautione & prudentia tuentur & conservant, pridem gravissimis rationibus ivere assertum. Nobis impræsens unum adduxisse sufficiat eumq; παλλάντιον αρτιξιον αλλαντιον celeberrimum nimirum & laude nostra majorem Morhofium, cuius Polyhist. lib. 2. c. 4. p. 345. seqq. hæc verba sunt: *Morosi sunt & inepti homines, qui juventutem ab his exercitiis arcent, aut omnem theatri usum, cultioribus gentibus familiarem, & republica tollunt. Longè firmius hærent in animo exempla virtutum per actionum simulachra proposita, atq; illa ipsa actio characterum moralium & civilium lineamenta in animis teneræ juventutis ducet, ne postea in conversatione stipites sint, aut in alium sibi orbem delati videantur.* Cùm itaque, absoluto his diebus examine publico, jam solvere nonnihil frontem & liberali voluptate perfundere animum Discipulis concesserimus, ut etiam severiores curas suas, honesto non minus, qvam utili otio dispungerent., DANIELEM THEONEIROCRITEN, Clarissimi Viri, M. Joh. Baptistæ Hebenstreit, Gymnasii Ulmani qvondam Profess. celeberrimi, drama certè, si qvod aliud concinnè ac eruditè elaboratum, cras (si dederit hoc DEUS) horis pomeridianis, in Ædibus Nobil. & Amplissimi Senatus vulgo Breyham-Haus dictis, in scenam producent. Qvô, utinam ex voto, peractò, cùm iterum, divina favente gratia, IX. numero ex discipulinæ nostræ alumnis, nimirum Michael Hoffmann Höckend. Misn. Al.

Theodorus Cramer, Dresd.

Christianus Schumann / Dresd.

Matthias Wagner / Poson, Hungarus.

Joh. Dan. Longolius, Langebr. Misn.

Gabriel Künger / Dresd.

Joh. Georgius Thamnius, Dresd.

Christoph. Käferstein / Waldenb. M. Al.

Christianus Dorisch / Dresd. Alumn.

Cùm, inquam, Adolescentes hi, pii, modesti atq; industrii eò tandem usq; studiorum suorum limites feliciter produxerint, ut ex Scholæ nostræ umbra ad publicam Academiæ lucem & libertatem merito suo dimitti possint; eorum & suo nomine THEODORUS CRAMER, Parentis laudatissimi Filius ut modestia & pietate singulari, ita non minoris spei & expectationis, publicā gratiā animi memoriam relicturus, Patronis, Parentibus, Præceptoribus Condiscipulisq; Valere dicet. Cui DANIEL FRIDERICUS LUCIUS, Dresd. satis eleganti Heroico carmine respondebit, eiq; ac comitibus felic.

(10) Plautus
Prolog. in
Capt. Conf.
Terent.

Prolog. in
Heaut. &

Decal. p. 343

(12) I. §. Caf.
Consc. c. 39.

100. lib. 1.
(ii) Explic.
Calv. Phan
ras. 6.p.
1304.

BK III 560

felicissimos ad precebitur viales. Nos, ut par est, qvin & meruere, abeuntates piis proseqvimur votis ac ominibus. Faxit supremum Numen, ut spem qvam hactenus de se concitaverunt, non sustineant tantum & tueantur, sed & invidendo ausu superent, neqve in Musarum hac, qvam ingrediuntur. Palaestra, cum honesta nominis famæque jactura succumbant, qvin potius impensi & exhausti laboris brabea referant amplissima. *yent!* Qvod supereft Vos ego Literarum Proceres & PATRONI, Cultores item atqve Amici, Viri illustribus, honorificis & officiosis titulis compellandi denuo rogatum venio, ut exercentium studium solito favore ac benevolentia proseqvi, eorum qve præclaros ad majora conatus honorifica præsentia vestra animare dignemini. Sic Vos DEUS servet! P.P. Dresdæ Prid. Non. Maj. Ann. ER. CHR. M DCXCI.

PERSONÆ.

Nebucadnezar. Michal Hoffmann/

Hœckend. Misn.

Aschpenazus. Johannes Geor. Tham-
mias, Dresd.

Hieromnemon. Carolus Ludovicus
Sirunckius, Hannover.

Gazophylax. Johannes Theod. Cra-
merus, Dresd.

Ariocthus. Carolus Heinricus Strobe-
lius, Dresd.

Areiphilus. Johan. Fridericus Gün-
ther / Kalckreuth.

Epistles. Christianus August. Ber-
gerus, Dresd.

Semiophorus. Christianus Ehren-
reich Schäffer / Stolp.

Dromocerix. Godofredus Kadenus,
Frauenst.

In Collegiō novō Regiō.

Melzar. Carolus Heinricus Kühni-
nius, Dresd.

Genius bonus. Dan. Frid. Lucius, Dr.

Satanas. Martinus Lorenz / Frau-
vvald.

Discentes.

Daniel. Johannes Theodorus Mülle-
rus, Palæo-Dresd.

Chananias. Adamus Gottlieb Zwir-
ner / Dresd.

Mischaëlus. Carolus Gottlieb See-
bisch / Dresd.

Azarias. Georgius Michael Rudisch/
Dresd.

Euphratei.

1. Sam. Gottlob Manitus, Goedens.

2. Adam. Heinr. Jæckellius, Sadisdorff.

3. Heinr. Augustus Jacobi, Dresd.

4. Johan. Ernst Hecht / Scharffenst.

5. Heinr. Benjam. Promniz / Pirn.

6. Heinr. Traugott Finske / Dresd.

7. Christian. Ehrenr. Schäffer / Stolp.

Docentes.

Mithrobarzanes. Phil. Jacob Mehly
Mæno Francof.

Zachlas. Joh. Daniel Longolius, Lan-
gebück.

Osthane. Joh. Christianus Hauffius,
Meding.

Borsippinus. Christianus Schuman-
nus, Dresd.

Artesius. Matthæus Wagnerus, Po-
niens Hung.

Damigeron. Michael Heilscher / Hayn.

Germa. Christianus Nicolaus Hun-
ger / Waldheim.

Belchiorus. Eman. Venkel / Geising.

Orus. Joh. Daniel Schmidt / Dresd.

Hammon. Godofr. Sachse / Ortrant.

Naburianus. Johan. Cawner / Fürste-

nav. Misn.

Diophanes. Andreas Sartorius, Cas-
sâ Hung.

Procilla. Christianus Frider. Genz/
Dresd.

Paterfamilias. Gabriel Klingerus,
Dresd.

Vidua annus. Abraham Hantsche /
Stolp. Mis.

Deserta. Georgius Michael Rudisch/
Dresd.

Rusticus. Andreas Gottlieb Maniti-
us, Goedens.

Harpagus. Christian. Dorisch / Dresd.

Palæstrio. Johannes Christian. Mil-
lesius, Zittav. Lus.

Onocentes. Johannes Georgius Schnei-
der / Dippoldisuv.

Copa. Johannes Reinhardus Neu-
mann / Pirn. Misn.

Epilogus. Johannes Theodorus Köh-
lerus, Dresd.

Ravioribus curis aliquando interpo-

nendam esse quietem, animumque severoribus fatiga-

tum studiis honesto otio laxandum, non una tantum &

constans, sed & contritissima Sapientum est sententia.

Utenim, dicente alicubi Seneca, (1.) fertilibus agris non

est imperandum, citonamq; exhaustiet illos nunquam

intermissa fœcunditas: ita animorum impetus assidu-

itque ex assiduitate illius non

tudo, sed animorum etiam hebe-

quiete excitatur alacritas levatur

ris contentione oriri solet, adeò ut

nus Poeta canat: (2.)

sus: *instillat*) alitq;

a Virtus.

um illam & inertissimam intelli-

tantum dediti ac somno, indocti

seunt; sed negotiosum illud &

nus Africanus appellatus est, te-

t: (3) nunquam minus otiosum

quam cum solus esset. Illud

actionem suam: quod Plinius

penè omni negotio pulchrius es-

a & à publicis negotiis feriata,

piam honestæ rei peragendæ

non jucundo minus, quam

in honesti otii genus est, quod

oble&tatione perfundat, sed &

em, spectacula sunt, & ludi qui

antum lætitiam & exercitatio-

recreationem à Sapientissimis

solum, sed & instituti sunt.

que ab honestate remotum fu-

tronicam, (6) quare non alii

iorum manipuli, catastarum

pependit,

non adeò magno in pretio,

fuere; hinc Cicero de Roscio:

dignus videatur esse, qui in-

accedit. Neque etiam me-

bitate in spectacula & ludos

Doctores, Tertullianus, Cy-

rus & alii, (8) Quid? quod Sal-

efferbuerit ardoris, ut scribe-

st ac pompis suis, ac per hoc

Christi. Verum enim vero

us & inquisitus cum animo

ad detestationem specta-

simo hoc succensos zelo, ni-

ci. Dannh. hil aliud cogitare, volume atque egisse, quam ut novella Christi germina à

Hodomor. fœdissimis gentilium spectaculis, in quibus turpissima flagitia idolatriæ,

Spir. Calv. scortationis, incestuum. (ut detestandas gladiotorum, mirmillonum, bestia-

Phantas. riorum, threcum, meridianorum, retiariorum, pegmarium lanienas silen-

p. 1,02. tio prætervehar, oculis hominum subjicebantur, arcerent quam longissime.

(9) I. 6. de gubernat. Nec disper fortasse priscis Romanis, morum censoribus gravissimis, causa

DEI conf.

(1) Detran-
qvill. animi
c. ult.

tatio qvæ
fastidium
(2) Papini,
non minu
Statius. cōf.
Barth. Adv.

I. 6. f. 1.

Otii
gunt igna
incultiqve
honestum

(3) Cic. III. ste Catone,
Offic. c. 1. se esse, qvæ

(4) Ep. 36. otium qvoc
(5) lib. 1. E- Secundus (

pist. 9. se dixit: n
vellibris ve
expendunt
salutari otio
non tantum
insignem in
vocantur th
nem Virtut
Rerumpubli
Non eqviden

(6) Vid. iffe apud Ver
præf. Cor- ferme apud e
nelli Nep. præsertim ad

in Vit. Ex- Et q
cellent. Im-

per. conf. Ac licet

Lamb. in munerumqve

eundem locū. Dou- (7) Etenim q
zā in Plaut. scena spectetur

Explan. p. præterit, qvar

4. Pontan. theaticos inv

Annot. in prianus, Lacta

Progym. vianus gravissi

100. lib. 1. re non dubitar

(7) Or. pro cum redimus ad

Qvint. ut ūsegv πεωτερ

(8) Vid. suo reputaverit

lib. 3. Pol. culorum indux

13. Dannh. hil aliud cogitare, volume atque egisse, quam ut novella Christi germina à

Hodomor. fœdissimis gentilium spectaculis, in quibus turpissima flagitia idolatriæ,

Spir. Calv. scortationis, incestuum. (ut detestandas gladiotorum, mirmillonum, bestia-

Phantas. riorum, threcum, meridianorum, retiariorum, pegmarium lanienas silen-

p. 1,02. tio prætervehar, oculis hominum subjicebantur, arcerent quam longissime.

(9) I. 6. de gubernat. Nec disper fortasse priscis Romanis, morum censoribus gravissimis, causa

fuit

Dürrii Theol. moral. c. 19. p. 244.

